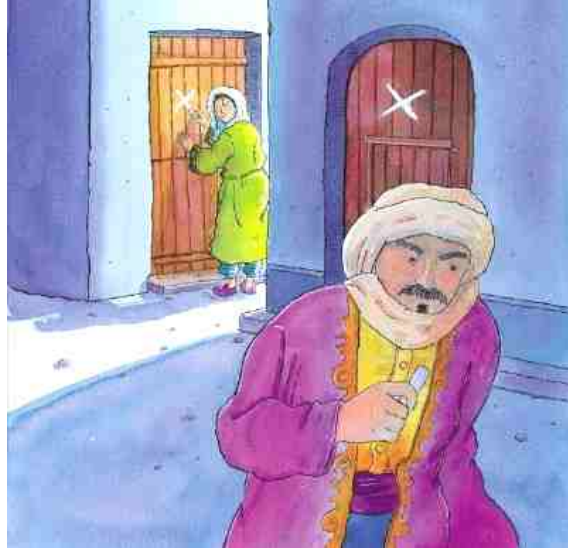

چوری

پرانے وقت نی گل ہے جے ہک جناں بچ ہی غریب تہ لاچار جنیا آسیا۔
اُس کول صرف دو بکریاں تہ ہک پچھیرا آسا۔ اوہ ہر سال بہکاں بچ جانا سا۔ ہک
سال اوہ بہکاں بچ اپنے ٹہارے بچ پٹھیا ایہہ سوچن لگا کہ ماہری غریبی کسٹراں
دور ہوسی۔ اچانک اُس کی ایہہ خیال آیا کیاں نہ میں لوکاں نے چوکھراں اتھوں
چھپا کے کسے دوئی جگہ پھینکنا شروع کراں۔ ہوئی سکنا ماہری حالت دُست
ہوئی جائے۔ اُس جنے سُن اوہی کم شروع کیتا تہ کدے کدے ناداند کدے کسے نی
گاں کدے کسے نی بکری پکڑی تہ دوئی جگہ بچ آنا آسا۔ اس طراں اس بہکاں بچ
رہ کے چوری نا خوب موقع ملنا رہیا تہ اسطراں اوہ روپے وی چنگے کمان لگا۔ اس
بہک بچ لوک کہٹ ہی رہے سن۔ تاں ہی اوہ چوکھرتہ بکریاں بیچنا رہنا سا۔ جس
ویلے بہکاں ناموسم مکیا تہ اوہ اپنیاں بکریاں تہ پچھیرا کہن کے کہر مڑ آیا۔ کہر آ کے
اُس سُن اسی سال منگنا چھوڑ دتا۔ کیاں جے چوری نے روپے اس کول
بہوں سارے آگے سن۔ چار مہینے ارامے نال نکل جانے سن۔ جس ویلے دُوئے

لوک اپنے چوکھر لوڑن واسطے بہرہاں بیچ گئے کسی کی اپنی بکری نہ لہی کسی کی اپنا داند نہ لہاتہ کسی کی گجھ وی نہ تھہایا۔ رچھا داوی اُس سال گجھ زوردار حملہ نہ ہو یا سا۔ لوک بیچارے لوڑ ٹھونڈ کے تہ کھراں درمڑ آئے۔ لوک سوچنے سن کہ اس سال کے ہو گیا۔

جد کہ اے جیا مسئلہ کدے وی پیش نہیہ آیا۔ خیر لوکاں صبر ہی کیتا۔ اچانک ہک دن اوہ جناں جس نا داند گم گیا آسا اوہ اس گراں بیچ گیا جتھے اُس جنے اُسناں داند بیچیا نا سا۔ اُس ہک کھرنج اپنا داند بدھانا تکیا تہ اپنا داند سیان کہدا۔ اُس سُن انہاں کی کچھیا تساں ایہہ داند کتھوں آندا ہے۔ اوہ آکھن لگے بہرہاں بچوں ہک جناں آیا سا۔ اساں ایہہ داند اُس کولوں خریدیا۔ اوہ جناں اتھے ہور چوکھر بکریاں وی بیچنا رہیا۔ اوہ جناں آکھن لگا ایہہ داند ماہڑا ہے۔ اُس ایہہ چوری کر کے تساں کی بیچ گیا ہے۔ تسیں ماہڑا داند موڑ کے دیوتہ اپنے پیسے وی

چاکھنوتہ بیچنے والے جنے ناناں دس چھوڑو۔ انہاں داند دے چھوڑیا تہ پیسے چا
 کہندے ہور جنے ناناں وی دہسیا۔ اُس جنے داند لڑ لایا واپس اپنے کھر آیا۔
 اپنے گراں بیچ آ کے اس ساریاں لوکاں کی ایہہ گل سنائی کہ فلاں شخص اساں نے
 چوکھرتہ پہناروں بکریاں چوری کری تہ بیچی گیا ہے۔ انہاں اس جنے کو پکڑیا خوب
 مار کٹ کیتی تہ نال کھڑ کے سارے چوکھر واپس کروائے۔ اس جنے نامنہ کالا کری
 کھوتے اُپر چاٹری سارے گراں بیچ پھیریا۔ اُس جنے سُن توبہ کیتی جے چوری
 کولوں آدمی پہنکھا مر جُلے اوہ بہتر ہے۔ انسان کی کدے چوری نا خیال وی دے
 بیچ نیہہ رکھنا چاہئے۔ چوری انسان کی ذلیل و خوار کری چھوڑنی ہے۔

1۔ اوہکھے لفظاں نامطلب:

- مُج : بہت بھوں
 بہک : ٹھوک۔ جھتے چوکھر چارن واسطے برہیا لے جان دے ہن۔
 دوئی : دوسری۔ دوجی
 مکیا : ختم ہويا

2۔ مندرجہ ذیل سوالاں نے جواب دیو:

- (۱) غریب جنے نے غربت دور کرن واسطے کے کم شروع کیتا؟
- (۲) گم ہو یاد اند کس طراں ملیا؟
- (۳) چور جنے سنگ گراں نے لوکاں کے برتاؤ کیتا۔

3۔ خالی جگہاں کی پھرو:

- (۱) ہک جنّاں مُچ ہی آسا۔
- (۲) اس جنے کول اپنیاں دو بکریاں تے ہک سی۔
- (۳) انہاں پُچھیا تساں ایہہ داند آندا۔
- (۴) جنہاں لوکاں نے چوکھر چوری کر کے رہیا۔
- (۵) لوکاں چور دامنہ کیتا۔
- (۶) آخر اس جنے چوری کولوں کیتی۔

نوٹ:

اُستاد بچیاں کی چنگے مندے نافرّق سمجھاوَن تہ انہاں نال تبادلہ خیال کری تہ ایہہ جاننے نی کوشش کرن جے بچیاں نی نظر بچ کیہڑے کم چنگے ہین تہ کیہڑے کم مندے تہ ایہہ چنگے نامندے کیہڑی گلوں ہین۔